

prima instanță: Gh. Purici

instanța de apel: E. Ababei, N. Matveeva, Gh. Polivenco

instanța de recurs: V. Doagă, I. Oprea, Iu. Șumcov, I. Corolevschi, N. Clima,

Î N C H E I E R E

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Galina Stratulat, Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari, Oleg Sternioală

examinând cererea de revizuire depusă de către Perjun Feodor și Perjun Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Perjun și Nicolae Perjun împotriva Consiliului raional Ocnîța, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013 prin care s-au respins recursurile declarate de Consiliul raional Ocnîța, Fiodor Perjun și Nicolae Perjun.

c o n s t a t ă

La 15 octombrie 2010, Fiodor Perjun și Nicolae Perjun au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Ocnîța cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun au indicat că ei sunt feciorii lui Perjun Ion Ion și Perjun Ana Feodor.

În anii 1944 - 1945, părinții lor au fost arestați și condamnați, fiind deportați în Rusia, fiindu-le confiscată toată averea.

În anul 1990, ambii părinți au fost reabilitați, iar anul 1993, reclamanții fiind moștenitori legali ai averii părinților, au primit 200 mii ruble ca și compensație a pierderilor materiale suportate în rezultatul confiscării bunurilor, iar în anul 2001 le-a

fost restituită casa cu terenul aferent.

Consideră reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun, că ei nu au fost totalmente reintegrați în drepturile patrimoniale, deoarece părinților săi le-a fost confiscată averea în valoare de 1256 ruble și bani în numerar în mărime de 765 ruble.

Astfel, după reabilitarea părinților o parte din bunurile confiscate au fost restituite, dar o parte, inclusiv sumele bănești nu sunt restituiți până în prezent.

Totodată, prin decizia Comisiei speciale din cadrul Consiliului raional Ocnîța nr.1/3 din 17 septembrie 2010, a fost respinsă cererea reclamanților privind restituirea averii sau valorii averii părinților victime ale represiunilor politice, cerere refuzată pe motiv că ei au fost deja despăgubiți conform procesului - verbal al ședinței din 23 septembrie 1993.

Au cerut reclamanții Fiodor Perjun și Nicolae Perjun anularea deciziei Comisiei speciale din cadrul Consiliului Raional Ocnîța nr.1/3 din 17 septembrie 2010, restituirea bunurilor confiscate în urma represiunilor politice sau încasarea contravalorii acestora, restituirea banilor confiscați de la Ion Perjun în mărime de 575 ruble și Ana Perjun în mărime de 180 ruble, cu aplicarea coeficientului de indexare la momentul executării hotărârii și repunerea în termen a acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 13 octombrie 2011, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 mai 2012, apelul declarat de Fiodor Perjun și Nicolae Perjun a fost admis, fiind casată hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care de la Consiliul Raional Ocnîța în beneficiul lui Nicolae Perjun și Fiodor Perjun s-a încasat valoarea bunurilor confiscate în sumă de 122 406 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, au fost respinse recursurile declarate de Consiliul Raional Ocnîța și Fiodor Perjun și Nicolae Perjun, și menținută decizia Curții de Apel Bălți din 29 mai 2012.

La 18 august 2014, Perjun Fiodor și Perjun Nicolae au depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, solicitând admiterea cererii casarea integrală a deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013 și trimiterea cererii de revizuire la rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

În motivarea cererii revizuentul a indicat că decizia instanței de recurs este neîntemeiată pe normele legale naționale și internaționale, precum și pe circumstanțele în fapt și drept administrate de către instanța de apel.

Indică revizuenții că deciziile consiliului raional Ocnîța din 22 septembrie 1993, din 23 noiembrie 1995 Nr. 11 și din 13 decembrie 2001 cu privire la achitarea valorii bunurilor confiscate și a compensațiilor pentru deportarea părinților sunt ilegale și neîntemeiate, fapt pentru care le contestă, precum și au legătura cu faptul că, abia după 14 ani au obținut de la Procuratura Generală Certificatul Nr. 21 (13/3391) 89- 8992 din 12 septembrie 2007 cu privire la reabilitarea părinților.

Mai indică revizuenții că deciziile CER Ocnița din 23 noiembrie 1995 Nr. 11, din 13 decembrie 2001 Nr. 5/10, din 21 mai 2008 Nr 5/13 și din 17 octombrie 2010 Nr. 1/3 sânt contrare Articolului II din Titlul VII "Dispoziții formale și tranzitorii" din Constituție, care a statuat că la data intrării în vigoare a Constituției Republicii Moldova (27.08.1994) "Legile și celelalte acte normative rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prezentei Constituții".

Precizează revizuenții că, deciziile menționate contravin art. 46 și art. 53 din Constituție, care stabilesc condițiile și garanțiile de exercitare a drepturilor de proprietate, precum și obligațiunile statului în raport cu cetățeanul - proprietar, bunurile căruia au fost expropriate (confiscate) sau înstrăinate forțat în alt mod.

Urmare a circumstanțelor de drept invocate consideră revizuenții că Curtea de Apel Bălți nu a pătruns în esența circumstanțelor, le-a dat o apreciere juridică greșită și, respectiv, a aplicat eronat normele de drept material la judecarea pricinii în apel și a încălcat prevederile art.400 alin.(1) lit. a) și d), alin.(2) lit. a) și d) Cod procedură civilă, motive pentru care trebuie să fie casată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

Colegiul notează că motivele revizuirii sânt prevăzute limitativ de art.449 CPC.

Astfel, revizuirea se declară în cazul în care:

- a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;
- b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;
- c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;
- e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;
- g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;
- h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Prin urmare, se constată că nici un argument invocat de către revizuent nu se

încadrează în motivele revizuirii enumerate supra.

Adițional celor indicate, este necesar a menționa că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu poate fi criticată în raport de materialul dosarului existent la data pronunțării acestei hotărâri, dar numai în baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanță la data pronunțării. În context, argumentele invocate în cererea de revizuire nu pot fi percepute ca și noi împrejurări, acestea fiind cunoscute de Președintele Raionului Ocnița încă de la înaintarea acțiunii în instanță.

Astfel, pe calea revizuirii nu se pune problema realizării unui control judiciar, ci a unei noi judecăți, pe temeiul unor elemente ce au format obiectul judecății finalizată cu pronunțarea hotărârii a cărei revizuire se solicită.

În conformitate cu art.449 lit. b) CPC, pe care temei se bazează revizuentul, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul menționează că pentru admiterea cererii de revizuire pe temeiul prevăzut de 449 lit. b) CPC, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărîrea judecătorească devine irevocabilă.

Colegiul, în rezultatul examinării cererii, constată că argumentele invocate de către revizuent și actele anexate la cererea de revizuire nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, și prin urmare, nu pot constitui motiv legal de retractare a deciziei contestate, din care motiv cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată (cauza *Roșca c. Moldovei*, nr. 6276/02, § 24, din 22 martie 2005).

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat (*res judicata*).

Acest principiu insistă asupra faptului, că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cauzei. Competența Curții Supreme de Justiție este de a corecta lacunele în drept și omisiunile justiției, și nici într-un caz de a efectua o reexaminare. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs în anulare, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminare. Ca excepție de la acest principiu se face în cazul în care reexaminarea este necesară în temeiul circumstanțelor fundamentale și obligatorii.

În consecință, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (*Popov (2) contra Moldovei, E. Duca contra Moldovei ș.a*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Perjun Nicolae și Perjun Fiodor ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, 453 al.(1) lit. a) și 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Perjun Nicolae și Perjun Fiodor, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Perjun și Nicolae Perjun împotriva Consiliului raional Ocnița, cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Nicolae Clima

judecătorul

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală